COVID-19 Gölgesinde Evden Çalışma ve İş-Yaşam Dengesi Araştırması

Rapor 1

Bu araştırma TÜBİTAK tarafından desteklenmektedir (Proje No: 120K365). Bu rapordaki araştırmayı ve bulguları kullanırken referans göstermek için: Bayazıt, M., Özalp Türetgen, İ., Ayyıldız, F. & Kosova, J. E. (2020). COVID-19 Gölgesinde Evden Çalışma ve İş-Yaşam Dengesi Araştırması (Rapor 1). https://sites.google.com/view/covid-19arastirmasi

Araştırma Hakkında

Çin'in Wuhan bölgesinde ortaya çıkan çeşitli vakalardan sonra yeni tip Koronavirüs tanımlanmış ve salgının dünya genelinde yayılmasıyla 11 Mart 2020 tarihinde COVID-19 pandemisi ilan edilmiştir (World Health Organization, 2020). Bu pandemi döneminde sosyal izolasyonu sağlamak amacıyla birçok örgüt evden çalışma uygulamasına geçmiştir.

TÜBİTAK desteği ile yürüttüğümüz bu araştırmada, tam veya yarı zamanlı bir şekilde maaşlı/ücretli bir işte çalışan ve COVID-19 pandemisi nedeniyle başkalarıyla birlikte yaşadığı evde uzaktan çalışmak durumunda kalan bireylerin iş-aile dengeleri, iş, sağlık ve yaşamla ilgili çeşitli deneyimleri ve bireysel farklılıkların bu yaşantılara olan etkileri 8 hafta süren boylamsal bir araştırma ile incelenmektedir. İlk veriler 23 Mayıs tarihinde çevrimiçi anket yöntemiyle toplandıktan sonra devam eden her haftanın sonunda aynı yöntemle gönüllü katılımcılardan toplanmaya devam edilmektedir.

Araştırma Hakkında

Araştırma süreci devam ettiği için temel araştırma soruları henüz yanıtlanmamıştır.

Bu raporda araştırmanın ilk aşamasına katılan 376 kişinin verilerinden elde edilen sonuçların bir bölümü derlenmiştir. Tablo 1'de raporun anlaşılmasını kolaylaştırmak adına kullanılacak olan bazı kavramlar ve açıklamalarına yer verilmiştir.

Tablo 1: Araştırma Kapsamında İncelenen ve Ön Rapora Dahil Edilen Kavramlar

DEĞİŞKENLER	TANIMLARI
Pandemi Sonrası Çalışma Düzeni Tercihi	Pandemi sona erdikten sonra kısmi veya tam zamanlı olarak evden çalışmayı veya iş yerinden çalışmaya geri dönmeyi tercih etme.
Kariyer Önceliği Algısı	Eşler arasında kimin kariyerinin daha öncelikli olduğuna ilişkin bireysel algı.
Ev İşlerinin Sorumluluğu Algısı	Eşler arasında yemek, bulaşık, çamaşır, çocuk bakımı vb. işlerin sorumluluğunu kimin daha fazla üstlendiğine dair bireysel algı.
Teknostresör Düzeyi	Teknolojiye bağlı stres kaynaklarını algılama düzeyi.
Örgütsel Destek Algısı	Salgın döneminde örgütün ne düzeyde gerekli önlemleri aldığına ve bilgi paylaşımında bulunduğuna ilişkin bireysel algı.
İş Güvencesi Algısı	Bireylerin önümüzdeki aylarda işlerinde çalışmaya devam edip edemeyeceklerine ilişkin algısı.
Psikolojik Stres Belirti Düzeyi	Bireylerin çaresizlik, kızgınlık vb. duygu durumlarını yaşama düzeyi.
Fiziksel Stres Belirti Düzeyi	Bireylerin ağrı, yorgunluk vb. durumları yaşama düzeyi.
Koruyucu Davranış Düzeyi	Bireylerin egzersiz yapma, hoş vakit geçirme, sevdikleriyle iletişim kurma gibi davranışları sergileme düzeyi.
Otonomi Düzeyi	Bireylerin görevlerini yerine getireceği zamana karar verebilme düzeyi.

İçindekiler

	Sayfa
Araştırma Hakkında	1
Katılımcılara Dair	4
BULGULAR	
Pandemi Sonrası Çalışma Düzeni Tercihi	
Genel	7
Cinsiyete Göre	8
Kıdeme Göre	9
Haftalık Evden Çalışılan Gün Sayısına Göre	10
Evde Yaşayan Kişi Sayısına Göre	11
Evli Bireylerde Çocuğu Olma Durumuna Göre	12
Kariyer Önceliği Algısı	
Cinsiyete Göre	14
Ev İşlerinin Sorumluluğu Algısı	
Cinsiyete Göre	16
Cinsiyete ve Kariyer Önceliği Algısına Göre	17
İşe ve Eve Ayrılan Süre	
Çocuğu Olma Durumuna Göre	20
Cinsiyete ve 6 Yaşından Küçük Çocuk Varlığına Göre	21

	Sayfa
Koruyucu Davranış Düzeyi	
Çocuğu Olma Durumuna Göre	23
Örgütsel Destek Algısı	
Genel	25
Çalışılan Kurum Türüne Göre	26
Sektöre Göre	27
İş Güvencesi Algısı	
Genel	29
Çalışılan Kurum Türüne Göre	30
Sektöre Göre	31
Teknostresör Düzeyi	
Genel	33
Pandemi Öncesi Evden Çalışma Deneyimine Göre	34
Fiziksel ve Psikolojik Stres Belirti Düzeyleri	
Genel	36
Cinsiyete ve 6 Yaşından Küçük Çocuk Varlığına Göre	37
Gelir Düzeyine Göre	38
Otonomi Düzeyine Göre	39
Özet	40
Araştırma Ekibi	41

Katılımcılara Dair

Tablo 2: Katılımcılara Dair Tanımlayıcı İstatistikler

	Kişi Sayısı (n)	Yüzde (%)
Cinsiyet		
Kadın	228	60.6
Erkek	148	39.4
Medeni Durum		
Bekar	79	21
Dul	21	5.6
Evli - Partneriyle Yaşayan	276	73.4
Yaş		
20-30	68	18.1
31-38	137	36.4
39-47	138	36.7
48 ve üzeri	33	8.8
Çocuk Sayısı		
0	176	46,8
1	121	32,2
2	72	19,1
3 ve üzeri	7	1,9
Eğitim Düzeyi		
İlköğretim-Ortaöğretim	7	1,9
Ön Lisans	12	3,2
Lisans	200	53,2
Yüksek Lisans	133	35,4
Doktora	24	6,4

	Kişi Sayısı (n)	Yüzde (%)
Gelir		
Düşük	27	7.2
Orta altı	54	14.4
Orta	93	24.7
Orta üstü	147	39.1
Yüksek	55	14.6
Kurum Türü		
Özel Şirket (Kar Amaçlı)	304	80.9
Özel Vakıf (Kar Amacı Olmayan)	28	7.4
Devlet Kurumu	44	11.7
Kıdem		
0-5 yıl	59	15.7
6-11 yıl	79	21
12-16 yıl	94	25
17-21 yıl	66	17.6
22 yıl ve üzeri	78	20.7
Evden Çalışma Deneyimi		
Evden Çalışma Deneyimi Olanlar	75	19.9
İlk Defa Evden Çalışanlar	301	80.1
Toplam	**376**	**100**

BULGULAR

Pandemi Sonrası Çalışma Düzeni Tercihi

Pandemi Sonrası Çalışma Düzeni Tercihi (N=376)

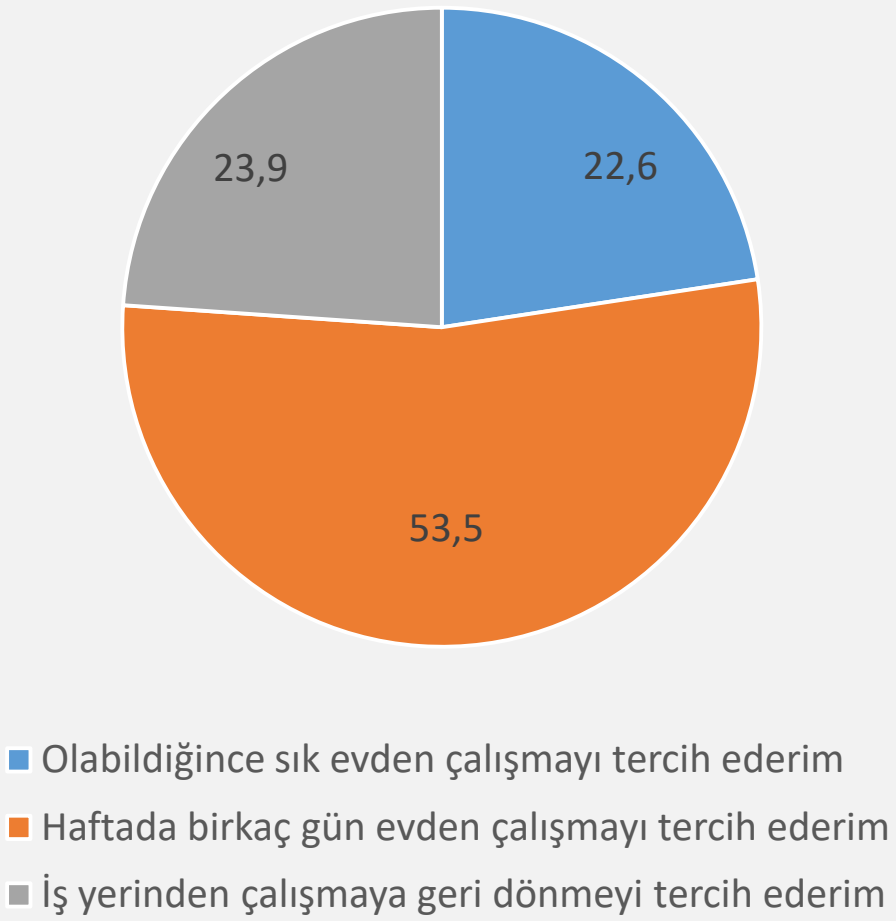

Katılımcıların büyük çoğunluğu, pandemi sonrası haftanın birkaç günü evde, birkaç günü ofiste çalışabilecekleri bir çalışma düzeni tercih etmektedir.

Cinsiyete Göre Pandemi Sonrası Çalışma Düzeni Tercihi (N=376)

Kadın ve erkeklerin pandemi sonrası çalışma düzeni tercihleri birbirinden anlamlı olarak farklılaşmaktadır. Öncelikle hem kadınların hem de erkeklerin %50'sinden fazlası haftada birkaç gün evden çalışmayı tercih etmektedir. Diğer yandan, erkekler iş yerinden çalışmaya dönmeyi kadınlara kıyasla daha çok tercih ederken; kadınlar olabildiğince sık evden çalışmayı erkeklere kıyasla daha çok tercih etmektedir.

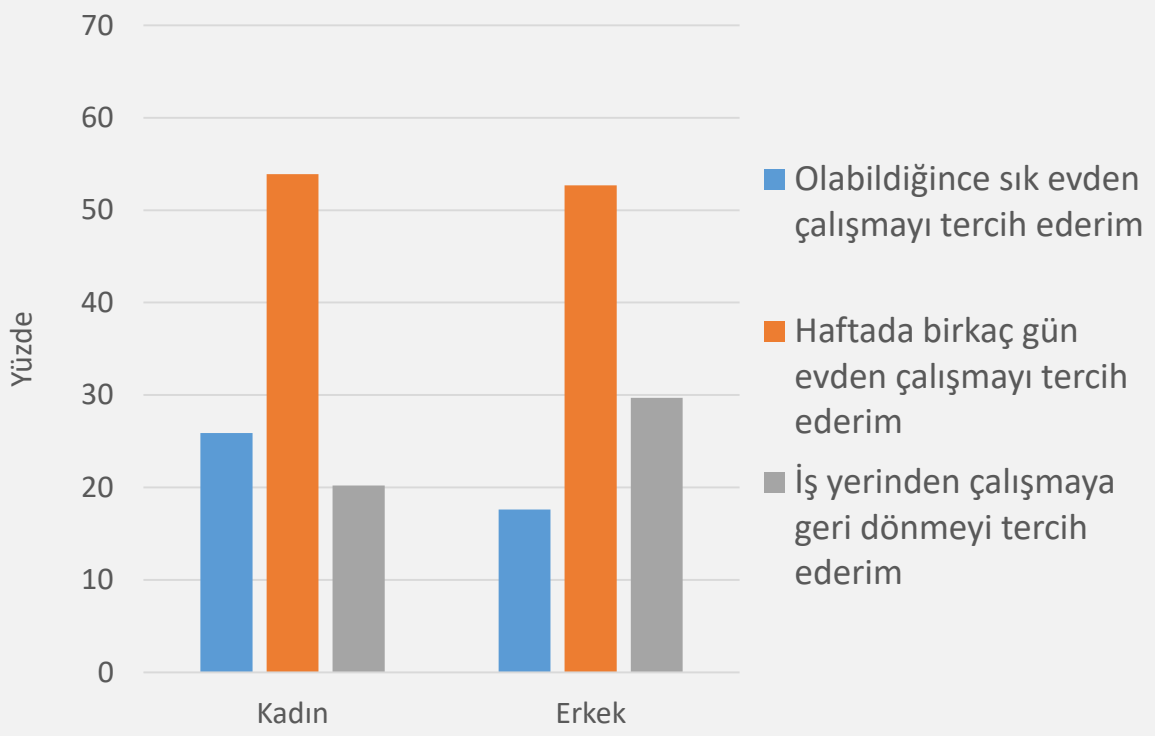

Cinsiyete Göre Pandemi Sonrası Çalışma Düzeni Tercihi

Kıdeme Göre Pandemi Sonrası Çalışma Düzeni Tercihi (N=376)

Çalışma yaşamında geçirilen yıla, yani kıdeme, göre pandemi sonrası çalışma düzeni tercihleri incelendiğinde anlamlı farklar görülmektedir. Öncelikle tüm kıdem gruplarının yarısından fazlası haftada birkaç gün evden çalışmayı tercih etmektedir. Diğer yandan, çalışma yaşamında daha fazla süreye sahip olanlar iş yerinden çalışmaya geri dönmeyi, olabildiğince sık evden çalışmaya kıyasla daha çok tercih etmektedir.

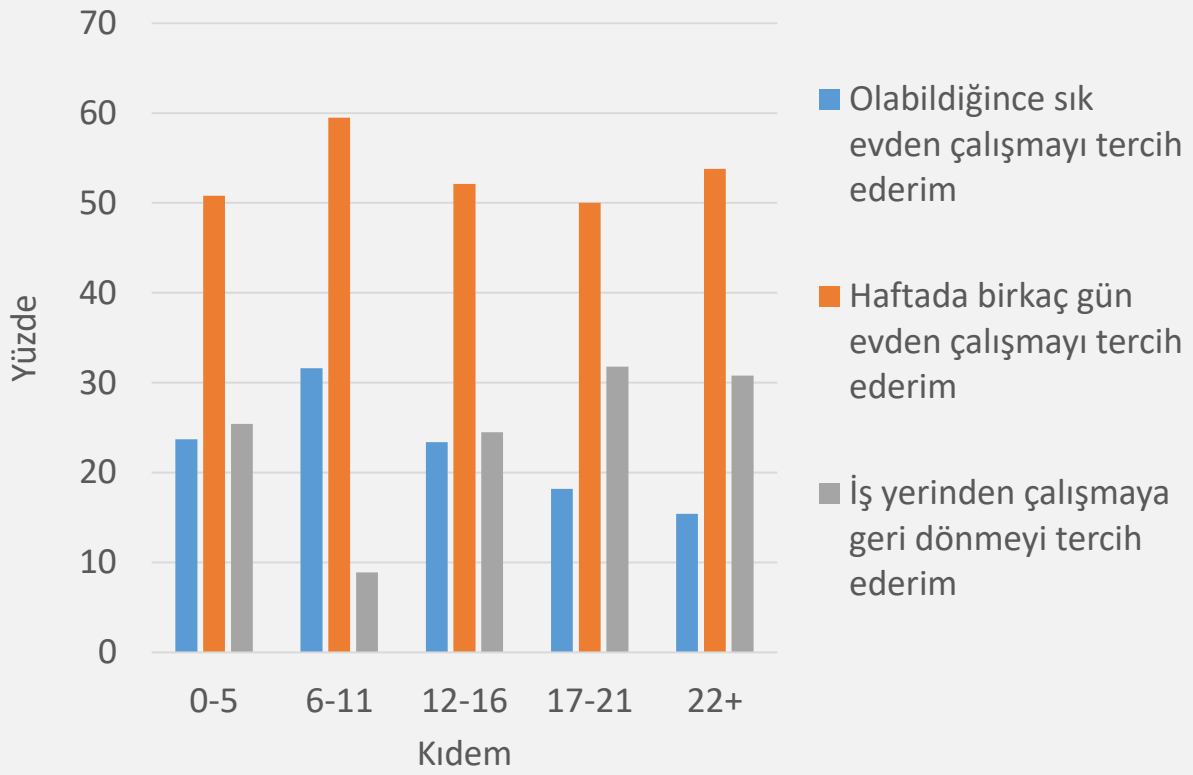

Kıdeme Göre Pandemi Sonrası Çalışma Düzeni Tercihi

Haftalık Evden Çalışılan Gün Sayısına Göre Pandemi Sonrası Çalışma Düzeni Tercihi (N=376)

Bireylerin evden çalıştıkları gün sayısına göre pandemi sonrasındaki çalışma düzeni tercihleri farklılaşmaktadır. Çoğunluk haftada birkaç gün veya daha fazla evden çalışmak istediğini belirtse de, haftada 1 ile 3 gün arasında evden çalışanlar, pandemi sonrasında iş yerinden çalışmaya geri dönmeyi diğerlerine kıyasla daha fazla tercih etmektedir. Haftada 5 ve 6 gün evden çalışanlar ise pandemi sonrasında evden olabildiğince sık çalışmayı diğerlerine kıyasla daha fazla tercih etmektedir.

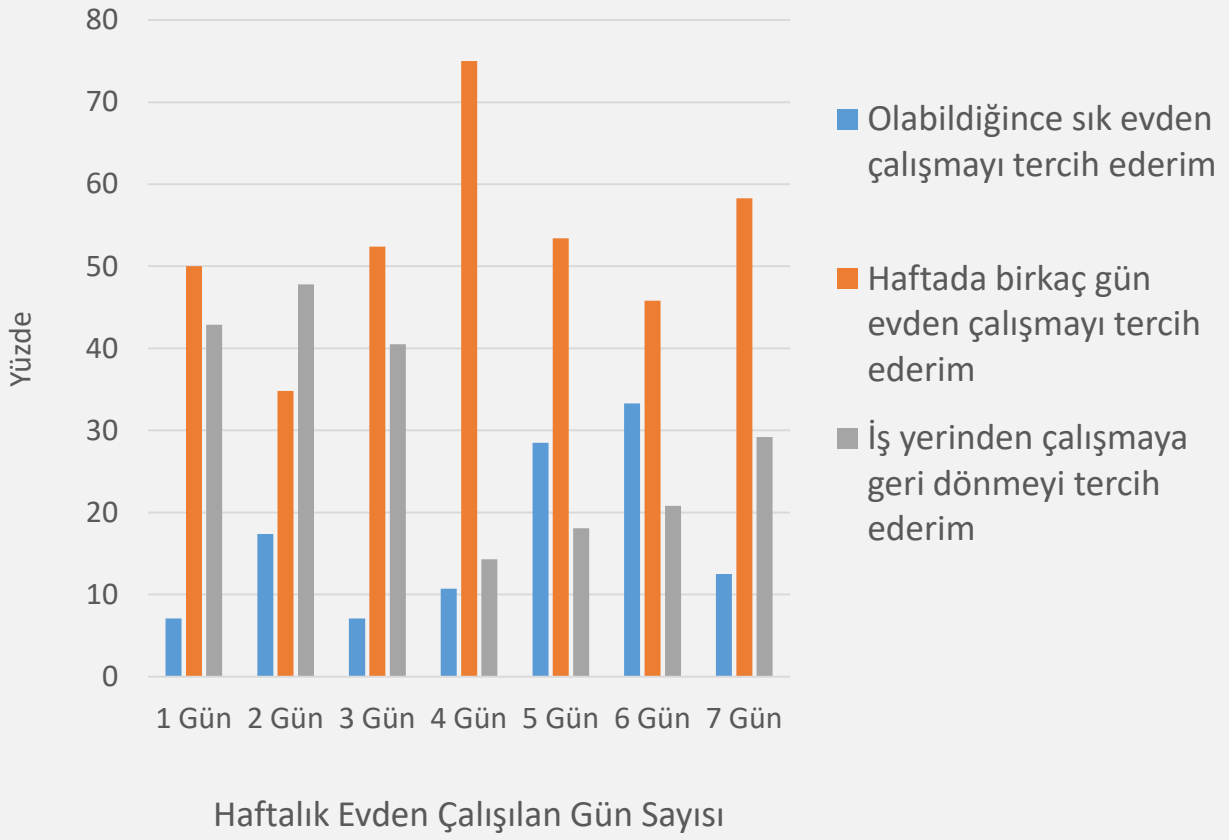

Haftalık Evden Çalışılan Gün Sayısına Göre Pandemi Sonrası Çalışma Düzeni Tercihi

Evde Yaşayan Kişi Sayısına Göre Pandemi Sonrası Çalışma Düzeni Tercihi (N=376)

Evde yaşayan kişi sayısına göre, pandemi sonrası çalışma düzeni tercihleri farklılaşmaktadır. Evdeki kişi sayısı arttıkça katılımcılar evden olabildiğince sık çalışmayı daha az, iş yerinden çalışmaya geri dönmeyi ise daha fazla tercih etmektedir. Öte yandan evde yaşayan kişi sayısından bağımsız olarak çoğu katılımcının haftada birkaç gün evden çalışmayı tercih ettiği anlaşılmaktadır.

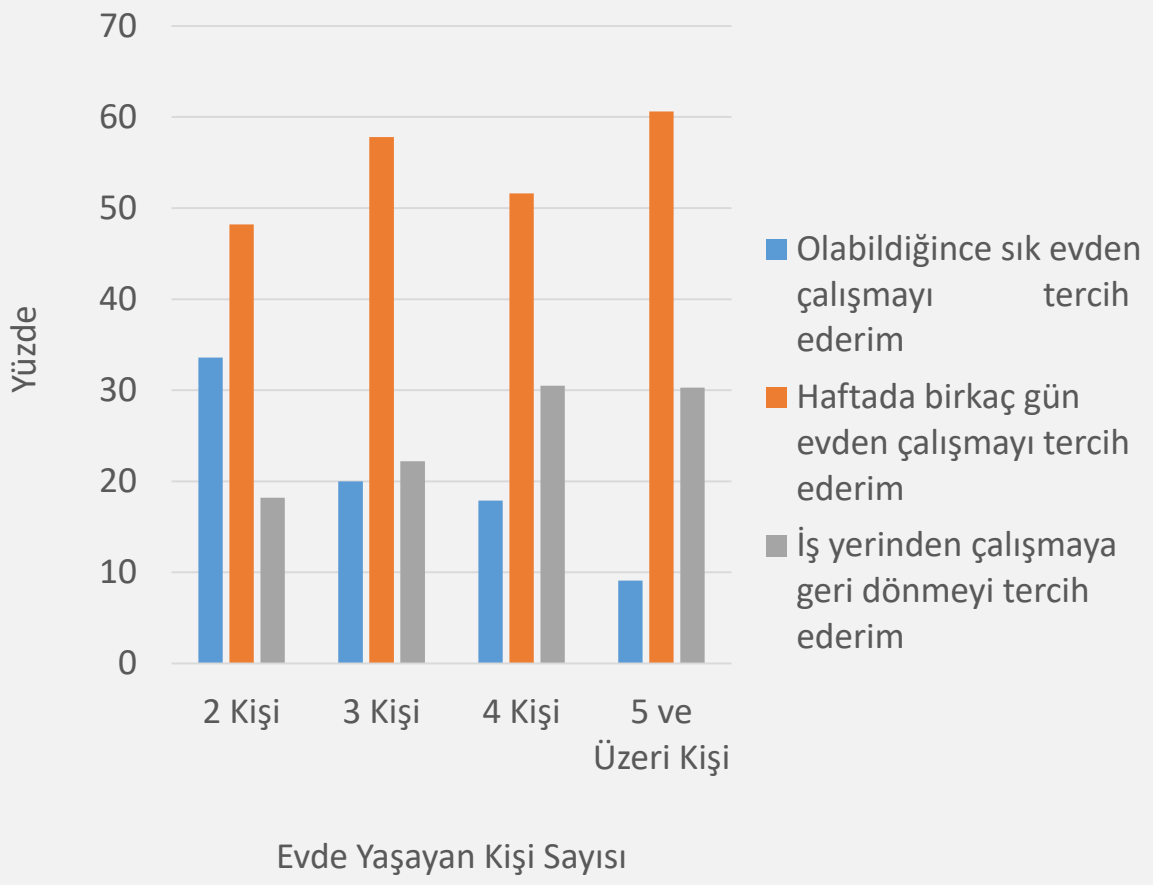

Evde Yaşayan Kişi Sayısına Göre Pandemi Sonrası Çalışma Düzeni Tercihi

Evli Bireylerde Çocuğu Olma Durumuna Göre Pandemi Sonrası Çalışma Düzeni Tercihleri (N=276)

Evli bireylerin çocuğunun olması durumuna göre pandemi sonrası çalışma düzeni tercihleri farklılaşmaktadır. Hem çocuğu olanların hem de olmayanların pandemi sonrasında en çok tercih ettikleri düzen haftada birkaç gün evden çalışmadır. Bununla birlikte, çocuğu olmayanlar, olanlara kıyasla, olabildiğince sık evden çalışmayı daha fazla tercih ederken, iş yerinden çalışmaya geri dönmeyi daha az tercih etmektedir.

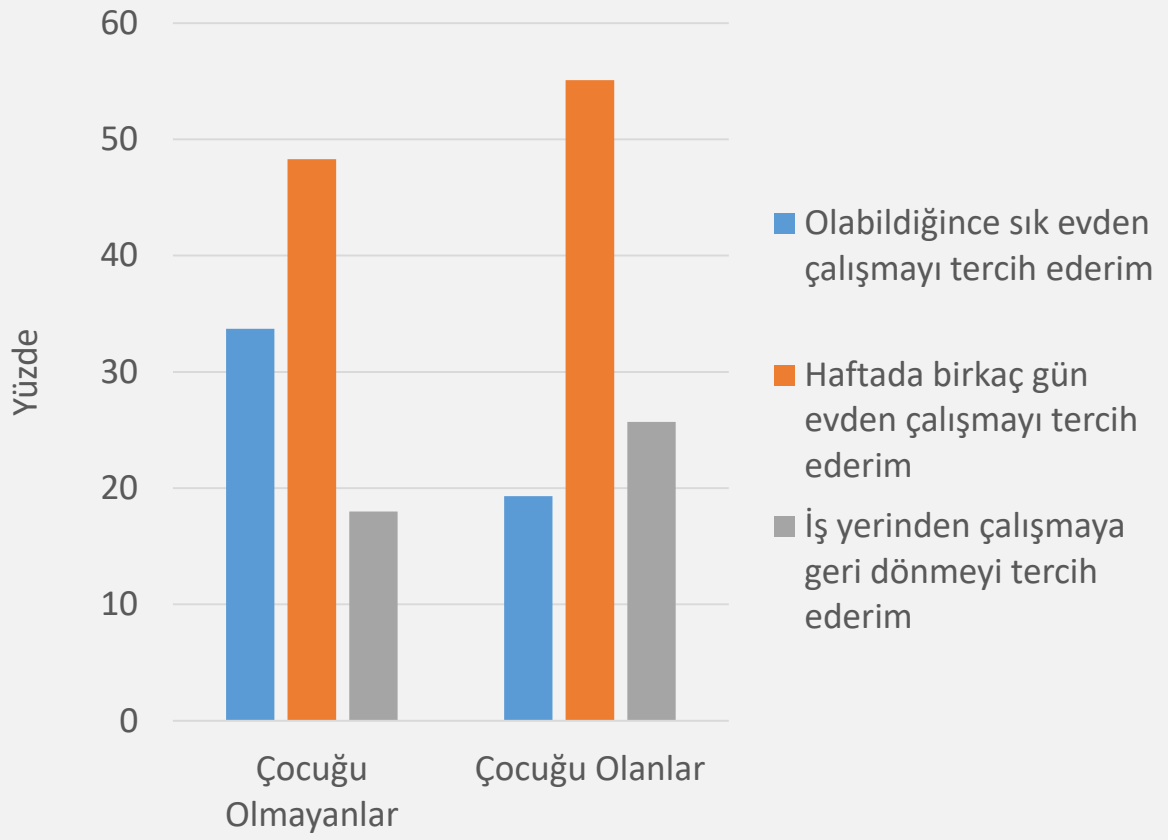

Evli Bireylerde Çocuğu Olma Durumuna Göre Pandemi Sonrası Çalışma Düzeni Tercihi

Kariyer Önceliği Algısı

Cinsiyete Göre Kariyer Önceliği Algısı (N=376)

Kadın ve erkeklerde eşine kıyasla kariyer önceliği algısı incelendiğinde, erkekler kadınlara kıyasla kendi kariyerlerini daha öncelikli algılarken, kadınlar arasında eşleriyle kariyerlerinin benzer öneme sahip olduğunu ve eşlerinin kariyerinin daha öncelikli olduğunu algılayanların oranı erkek katılımcılara kıyasla daha fazladır.

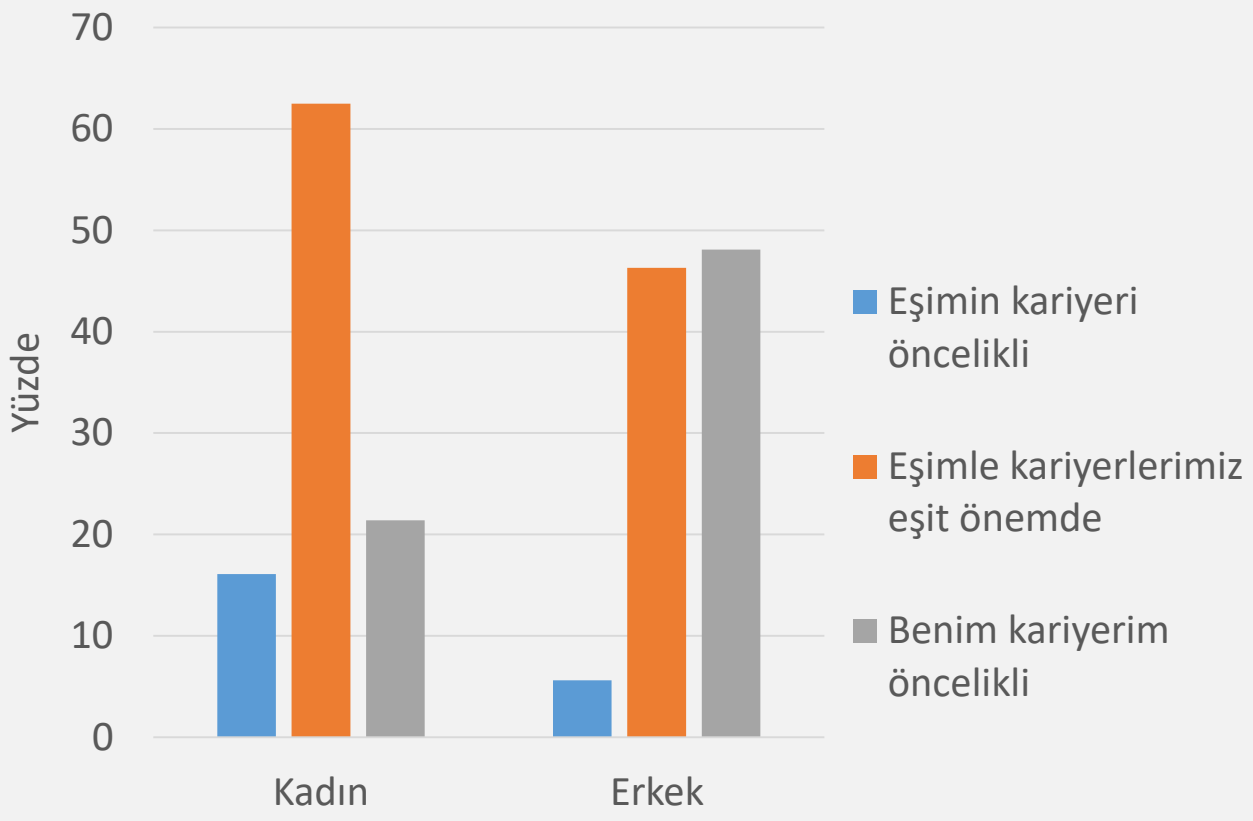

Cinsiyete Göre Kariyer Önceliği Algısı

Ev İşlerinin Sorumluluğu Algısı

Cinsiyete Göre Ev İşlerinin Sorumluluğu Algısı (N=376)

Kadın ve erkeklerde yemek, bulaşık, çamaşır, çocuk bakımı vb. işlerin sorumluluğu incelendiğinde, erkekler eşlerinin daha fazla üstlendiğini bildirirken, kadınlar ise kendilerinin daha fazla üstlendiğini bildirmektedir.

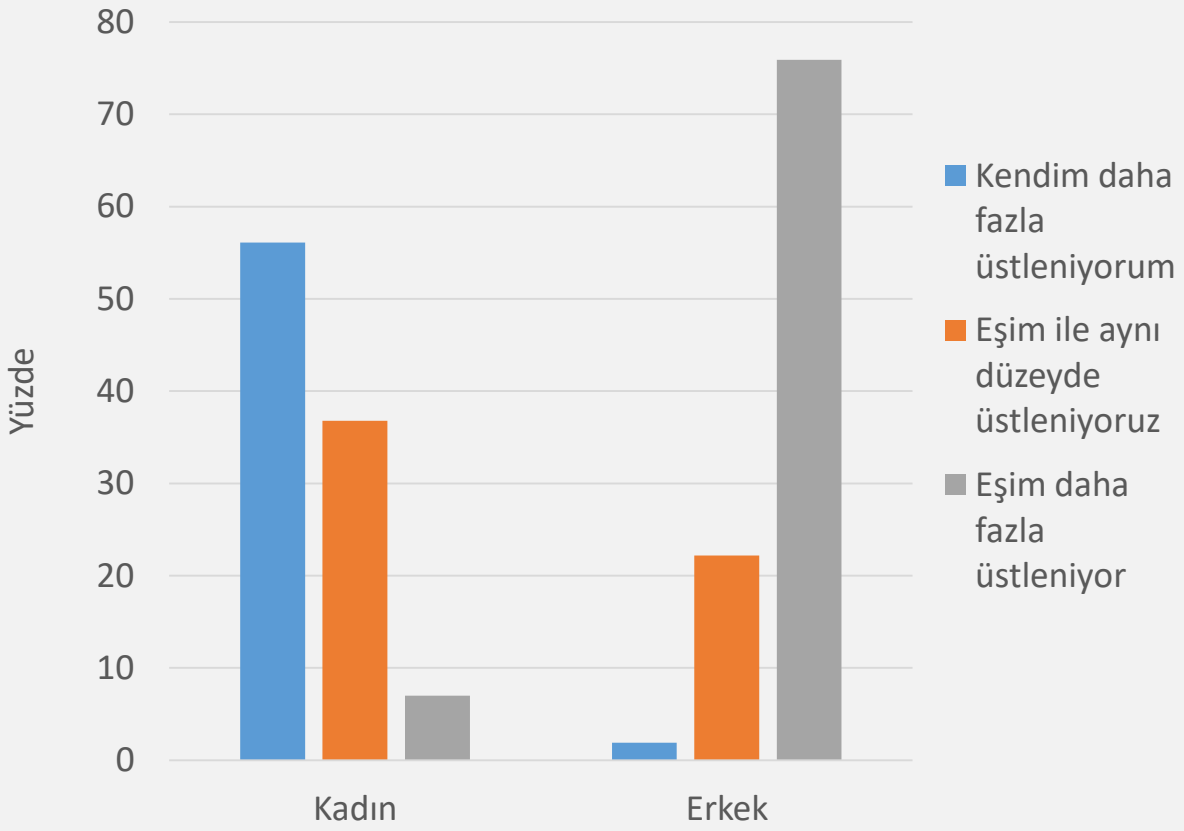

Cinsiyete Göre Ev İşlerinin Sorumluluğu Algısı

Cinsiyete ve Kariyer Önceliği Algısına Göre Ev İşlerinin Sorumluluğu Algısı (N=376)

Bireylerin eşlerine kıyasla algıladıkları kariyer öncelikleri ve ev işlerini (temizlik, yemek yapma, çocuk bakımı, vb.) üstlenme düzeyleri arasındaki ilişki katılımcıların cinsiyetlerine göre farklılaşmaktadır.

Erkeklerde kariyer önceliği algısının ev işlerinin sorumluluğunu üstlenme oranlarını değiştirmediği görülmektedir; erkek katılımcılar ev işlerini her koşulda eşlerinin daha fazla üstlendiğini bildirmişlerdir.

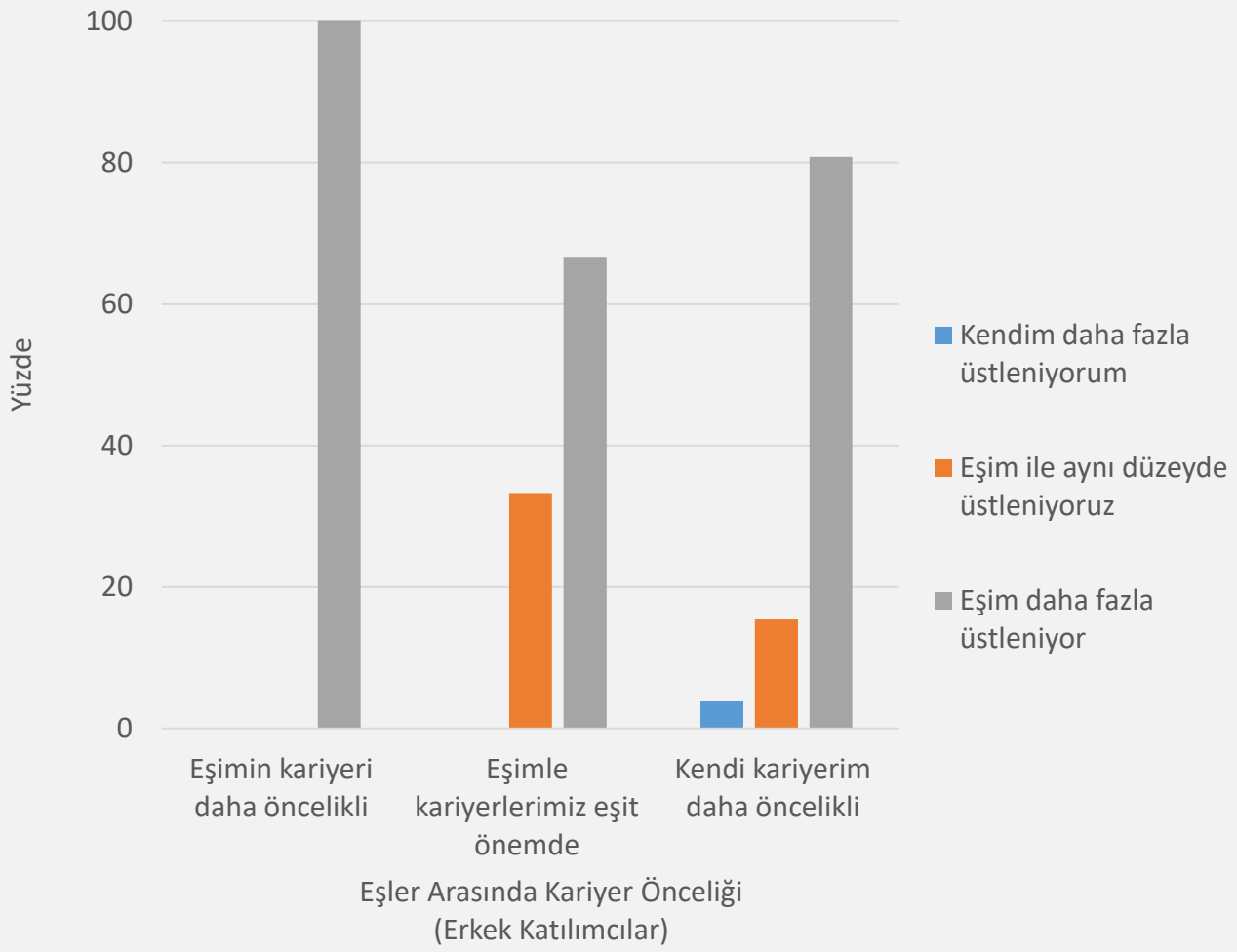

Erkeklerde Kariyer Önceliği ve Ev İşlerinin Sorumluluğu Algısı

Cinsiyete ve Kariyer Önceliği Algısına Göre Ev İşlerinin Sorumluluğu Algısı (N=376)

Kadınlarda bu oranlar incelendiğinde ise, kadınlar kariyerlerini eşlerine kıyasla daha öncelikli algıladıkça ev işlerini kendi üstlendiğini söyleyenlerin oranı azalırken, daha eşit paylaşanların oranında artış görülmektedir. Kendi kariyerlerini daha öncelikli algılayan kadınlar arasında dahi eşinden daha fazla ev işi üstlendiğini söyleyenlerin oranı eşinin daha fazla ev işi üstlendiğini söyleyenlerden fazladır.

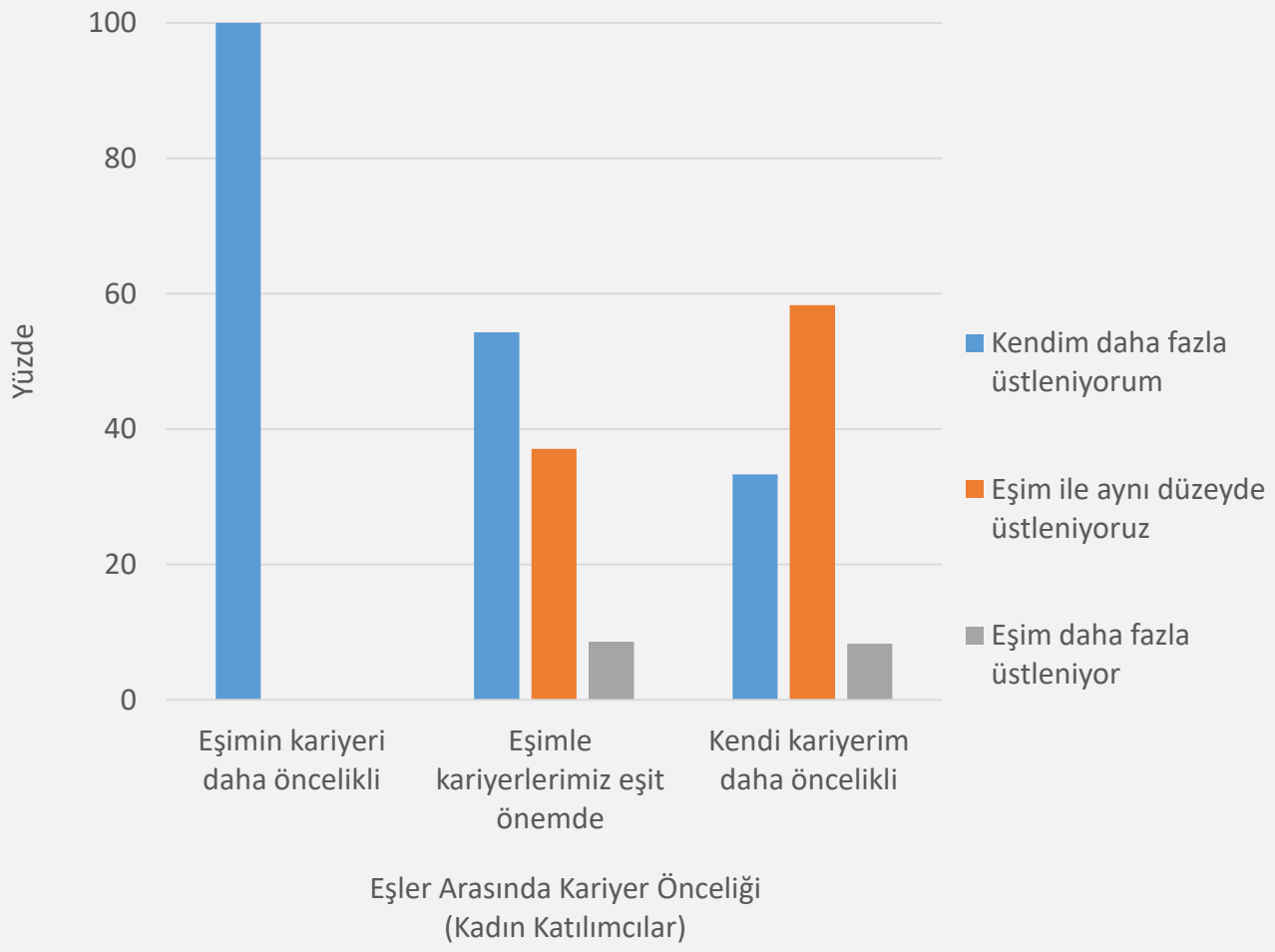

Kadınlarda Kariyer Önceliği ve Ev İşlerinin Sorumluluğu Algısı

İşe ve Eve Ayrılan Süre

Çocuğu Olma Durumuna Göre İşe ve Eve Ayrılan Süre (N=376)

Bireylerin çocuğunun olması durumuna göre farklı alanlara ayırdığı zaman incelendiğinde çocuklu bireylerin, çocuksuz olanlara kıyasla ev işlerine anlamlı olarak haftada yaklaşık 15 saat daha fazla süre ayırdığı görülmektedir. Ayrıca işe ayırdıkları süre de marjinal anlamlılık düzeyinde daha fazladır.

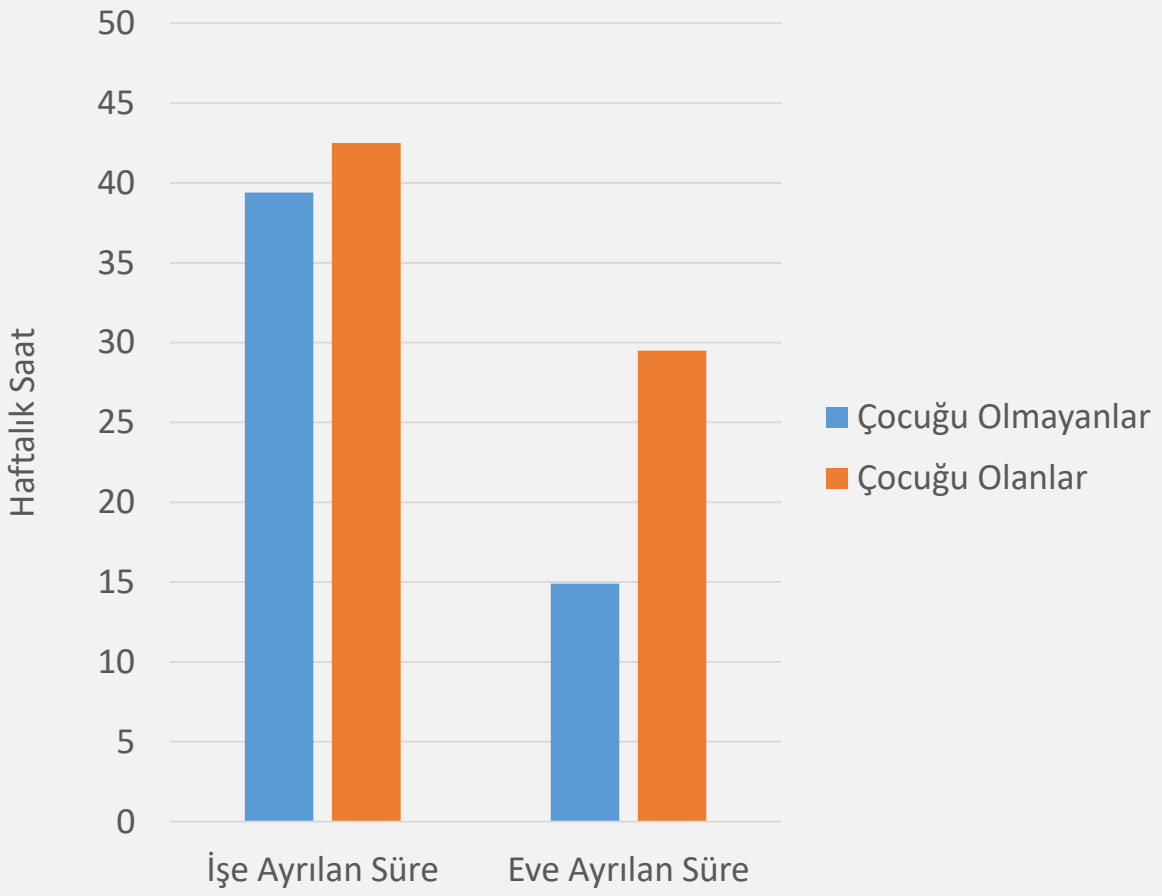

Çocuğu Olma Durumuna Göre İşe ve Eve Ayrılan Süre

Cinsiyete ve 6 Yaşından Küçük Çocuk Varlığına Göre İşe ve Eve Ayrılan Süre (N=376)

Bireylerin cinsiyetine ve 6 yaşından küçük çocuğu olup olmamasına göre, işe ayrılan süre farklılaşmasa da eve ayrılan sürenin farklılaştığı görülmüştür.

6 yaşından küçük çocuğu olan hem kadın hem de erkeklerin, olmayanlara kıyasla eve daha fazla süre ayırdığı görülmektedir. Ayrıca kadınlar da erkeklere kıyasla eve daha fazla süre ayırmaktadır. Sonuç olarak, ev işlerine en fazla süreyi ayıran grup 6 yaşından küçük çocuğu olan kadınlar iken, en az süreyi 6 yaşından küçük çocuğu olmayan erkekler ayırmaktadır.

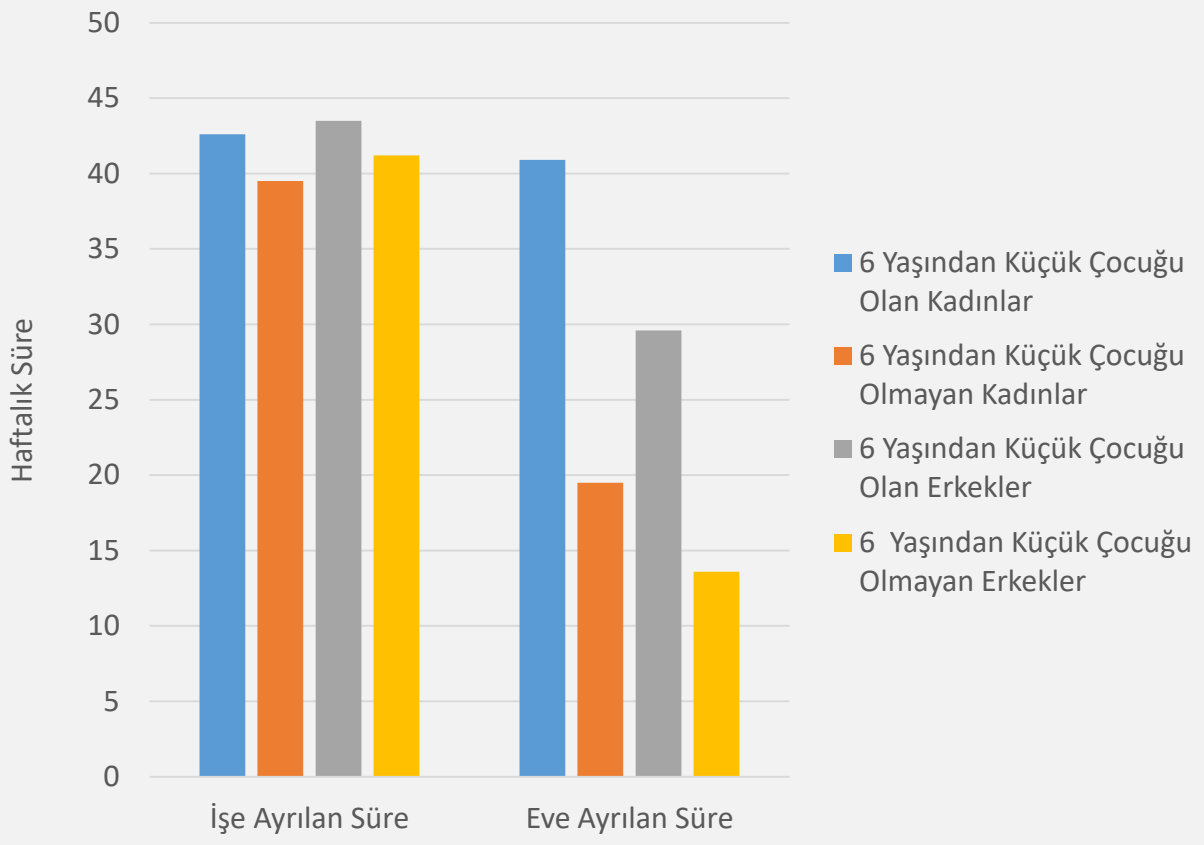

Cinsiyete ve 6 Yaşından Küçük Çocuk Varlığına Göre İşe ve Eve Ayrılan Süre

Koruyucu Davranış Düzeyi

Çocuğu Olma Durumuna Göre Koruyucu Davranış Düzeyi (N=376)

Bireylerin çocuğunun olması durumuna göre; haftalık koruyucu davranış (ör; egzersiz yapma) düzeyleri farklılık göstermektedir. Çocuk sahibi olmayanlar, çocuk sahibi olanlara göre daha fazla koruyucu davranış göstermektedir.

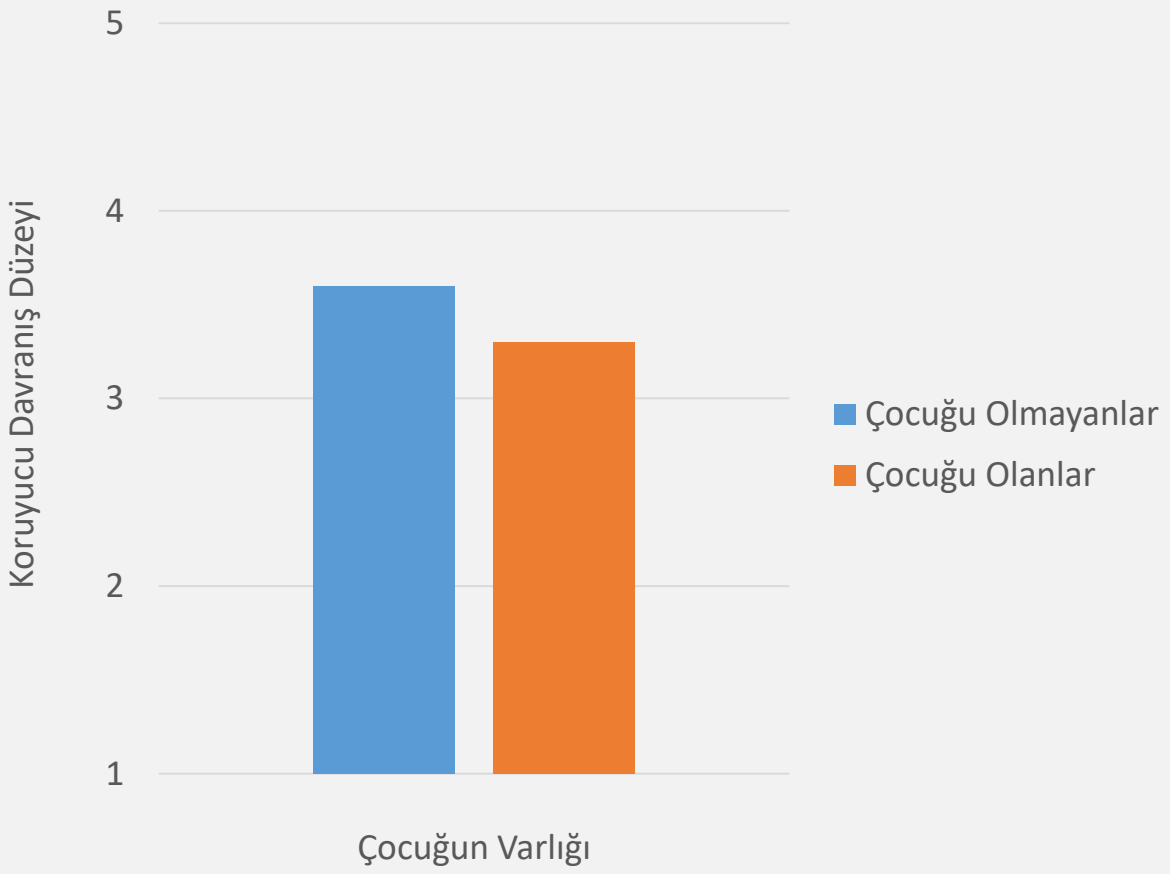

Çocuğu Olma Durumuna Göre Koruyucu Davranış Düzeyi

Örgütsel Destek Algısı

Örgütsel Destek Algısı (N=376)

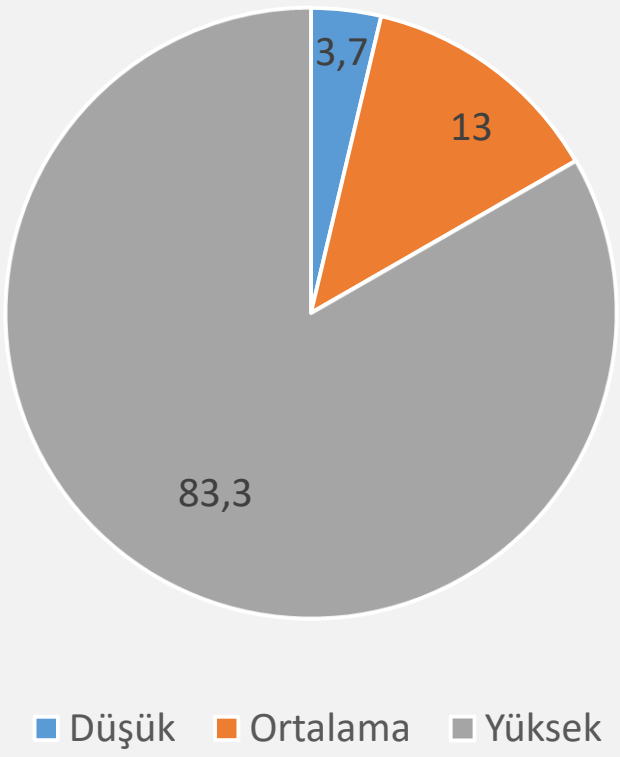

Katılımcıların büyük çoğunluğu, örgütünden yüksek düzeyde destek algılamaktadır.

Çalışılan Kurum Türüne Göre Örgütsel Destek Algısı (N=376)

Bireylerin çalıştıkları kurum türüne göre COVID-19 pandemi sürecinde algıladıkları örgütsel destek incelendiğinde özel şirkette çalışan bireylerin, kar amaçlı olmayan vakıflarda ve devlet kurumunda çalışan bireylere kıyasla daha yüksek örgütsel destek algıladıkları bulunmuştur.

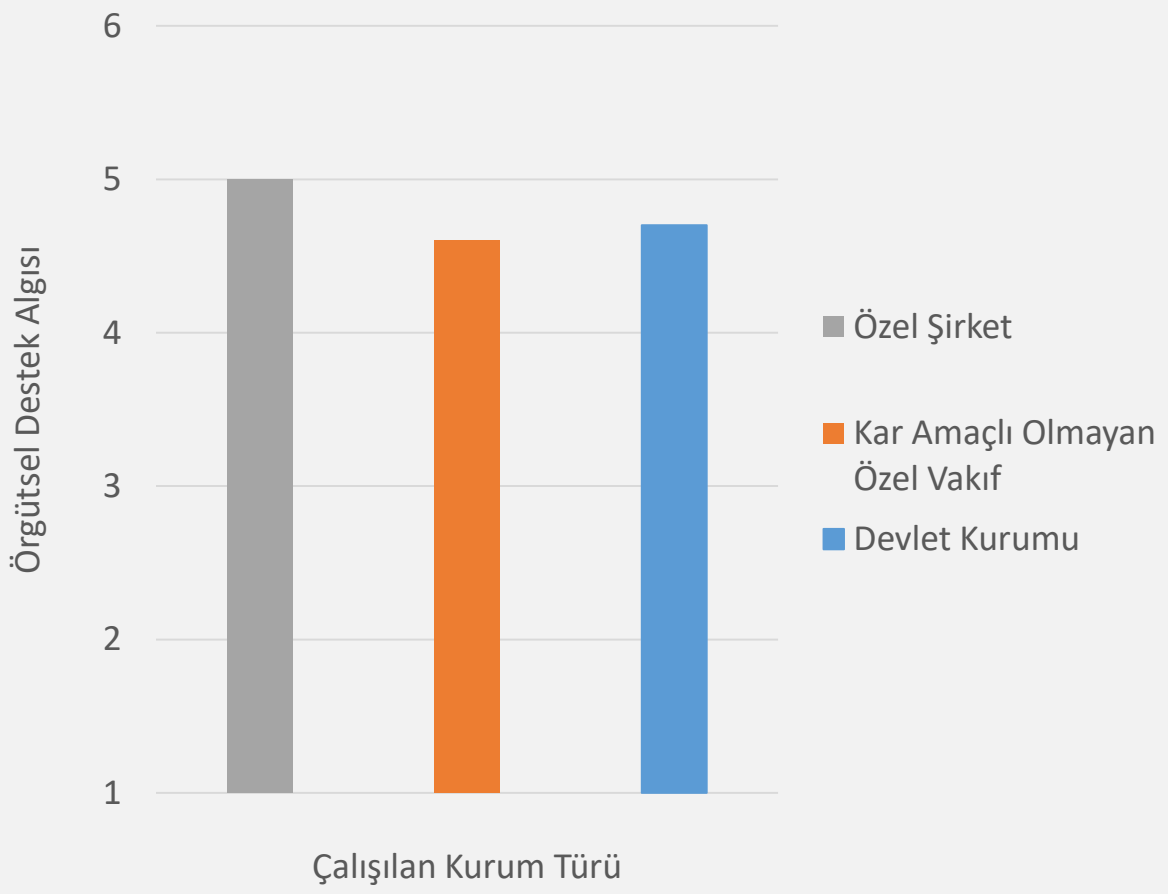

Çalışılan Kurum Türüne Göre Örgütsel Destek Algısı

Sektöre Göre Örgütsel Destek Algısı (N=376)

COVID-19 pandemi sürecinde bireylerin çalıştıkları sektöre göre algıladıkları örgütsel destek birbirinden anlamlı düzeyde farklılaşmamaktadır. Ancak ‘otomotiv’ ve ‘finans ve sigorta’ sektörlerinde algılanan örgütsel destek, ‘yazılım’, ‘lojistik, ulaşım ve depolama’ ve ‘ilaç’ sektörlerinde algılanan örgütsel destekten anlamlı olarak daha yüksektir.

Tablo: Sektöre Göre Örgütsel Destek Algısı

SEKTÖR	ALGILANAN ÖRGÜTSEL DESTEK
Otomotiv	5.4
Finans ve Sigorta	5.3
Dayanıklı Tüketim Malları	5.2
Danışmanlık	5.1
Enerji	5.1
İnşaat	4.9
Anaokulu, İlköğretim ve Ortaöğretim	4.8
Perakende	4.8
Yükseköğretim	4.8
Yazılım	4.6
Lojistik, Ulaşım ve Depolama	4.6
İlaç	4.6
Diğer	4.9

*Algılanan örgütsel destek, 1 ile 6 arasında puanlanmıştır.

İş Güvencesi Algısı

İş Güvencesi Algısı (N=376)

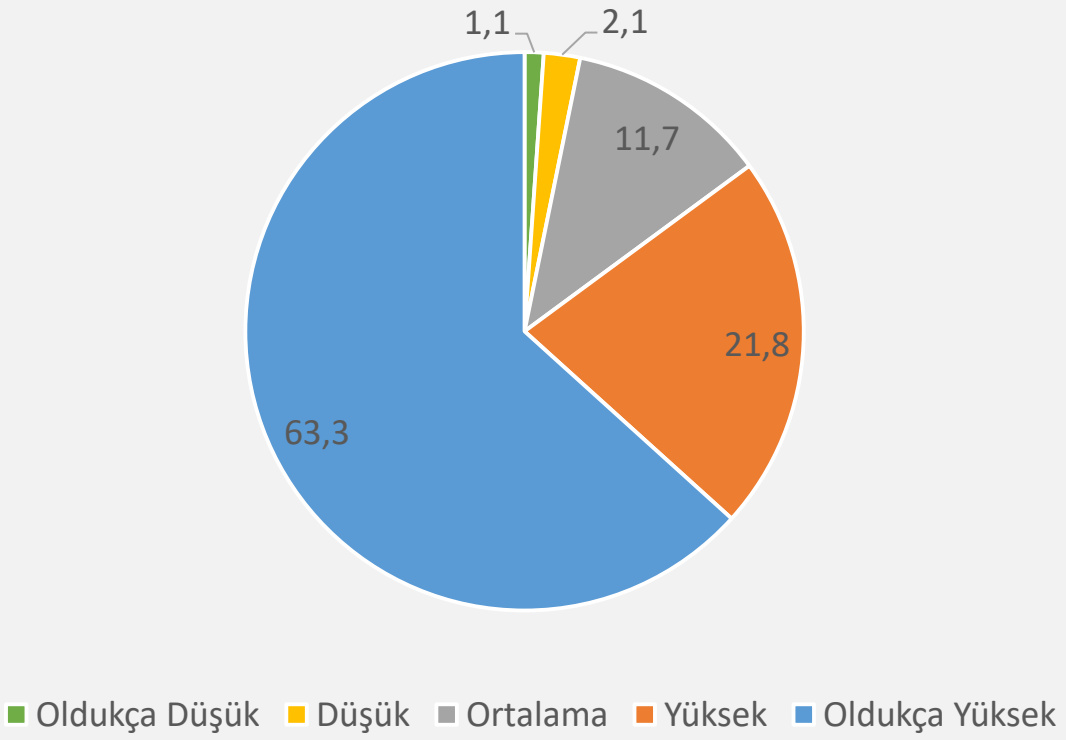

Katılımcıların büyük çoğunluğu, yüksek ve oldukça yüksek düzeyde iş güvencesi algılamaktadır.

Çalışılan Kurum Türüne Göre İş Güvencesi Algısı (N=376)

Bireylerin çalıştıkları kurum türüne göre COVID-19 pandemi sürecinde algıladıkları iş güvencesinin birbirinden anlamlı olarak farklılaştığı görülmektedir. En yüksek iş güvencesini devlet kurumundakiler algılarken, en düşük iş güvencesini özel vakıflarda çalışanlar algılamaktadır.

Çalışılan Kurum Türüne Göre İş Güvencesi Algısı

Sektöre Göre İş Güvencesi Algısı (N=376)

COVID-19 pandemi sürecinde bireylerin çalıştıkları sektöre göre algıladıkları iş güvencesinin farklılaşmadığı belirlenmiştir. Ancak 'finans/sigorta' ve 'danışmanlık' sektörlerinde algılanan iş güvencesi, 'lojistik, ulaşım ve depolama' ve 'ilaç' sektörlerinde algılanan iş güvencesinden anlamlı olarak daha yüksektir.

Tablo: Sektöre Göre İş Güvencesi Algısı

SEKTÖR	İŞ GÜVENCESİ
Finans ve Sigorta	88.4
Danışmanlık	88.0
Yazılım	87.6
Dayanıklı Tüketim Malları	87.4
Otomotiv	85.0
Yükseköğretim	84.9
Anaokulu, İlköğretim ve Ortaöğretim	82.3
Perakende	80.8
İnşaat	78.8
Enerji	77.4
Lojistik, Ulaşım ve Depolama	76.1
İlaç	74.5
Diğer	83.6

*Algılanan iş güvencesi, 1-100 arasında olasılık olarak değerlendirilmiştir.

Teknostresör Düzeyi

Teknostresör Düzeyi (N=376)

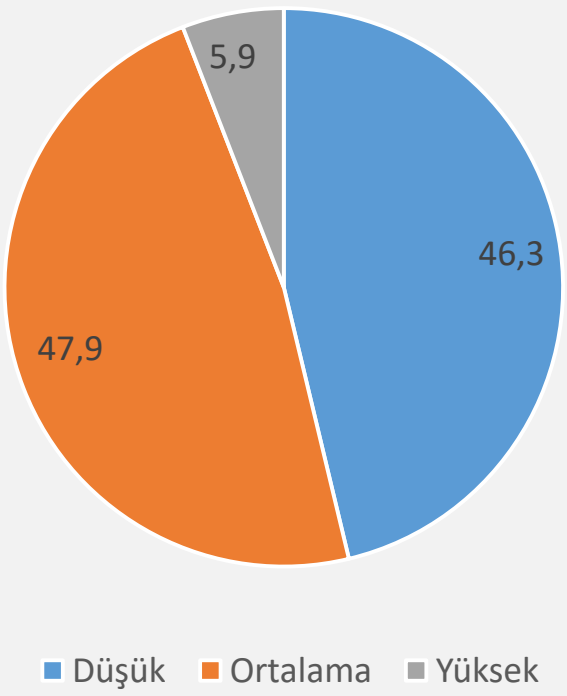

Katılımcıların büyük çoğunluğunun düşük veya orta düzeyde teknolojiye bağlı stres kaynağı algıladığı görülmektedir.

Pandemi Öncesi Evden Çalışma Deneyimine Göre Teknostresör Düzeyi (N=376)

Bireylerin pandemi öncesinde evden çalışma deneyiminin bulunup bulunmamasına göre teknolojiye bağlı stresör algılama düzeyleri incelendiğinde, daha önce evden çalışmayanların salgın sürecinde evden çalışırken teknolojiye bağlı daha fazla stres yaşadığı görülmektedir.

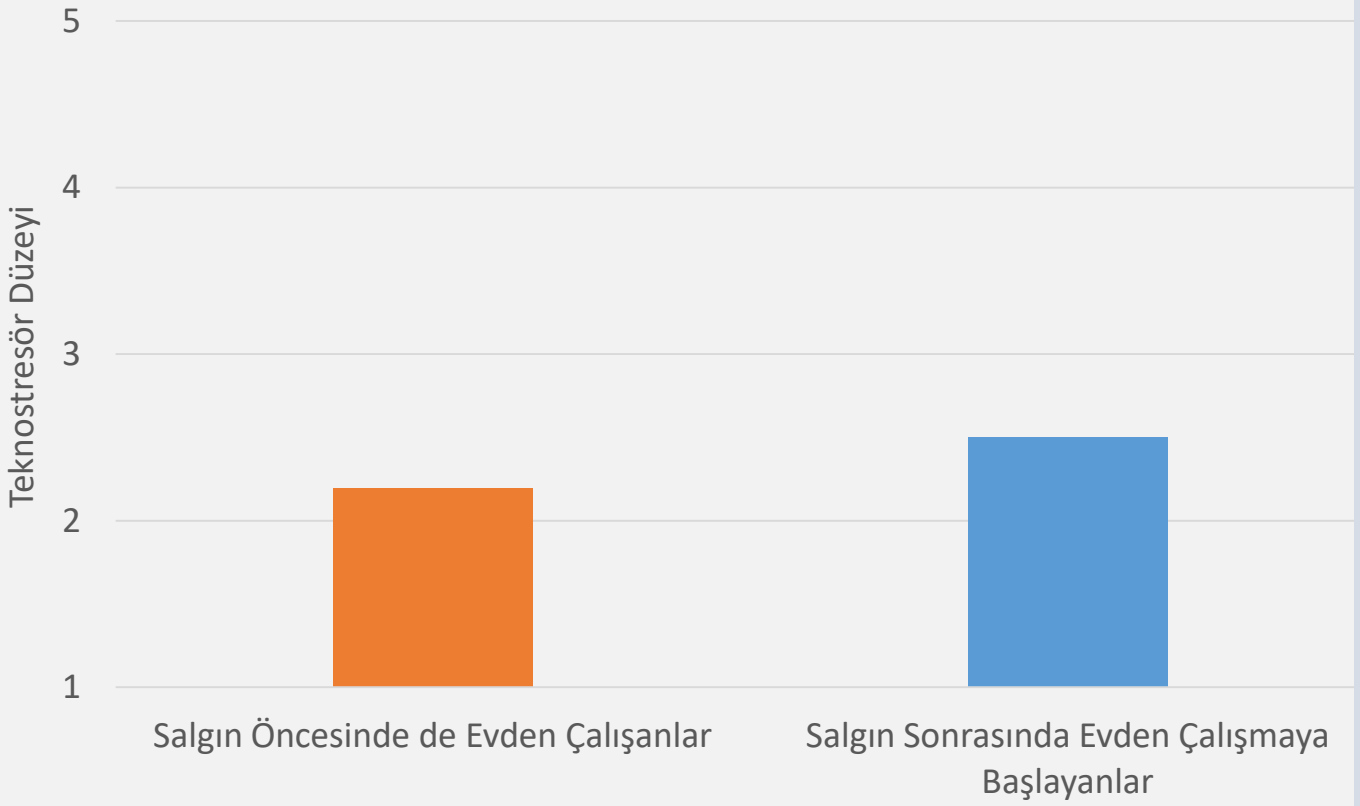

Pandemi Öncesi Evden Çalışma Deneyimine Göre Teknostresör Düzeyi

Fiziksel ve Psikolojik Stres Belirti Düzeyleri

Fiziksel ve Psikolojik Stres Belirti Düzeyleri (N=376)

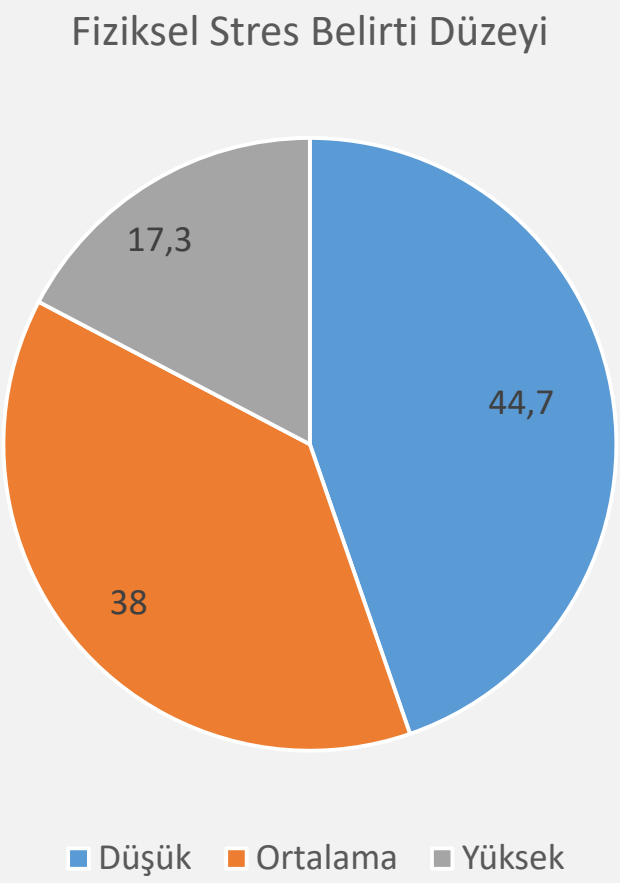

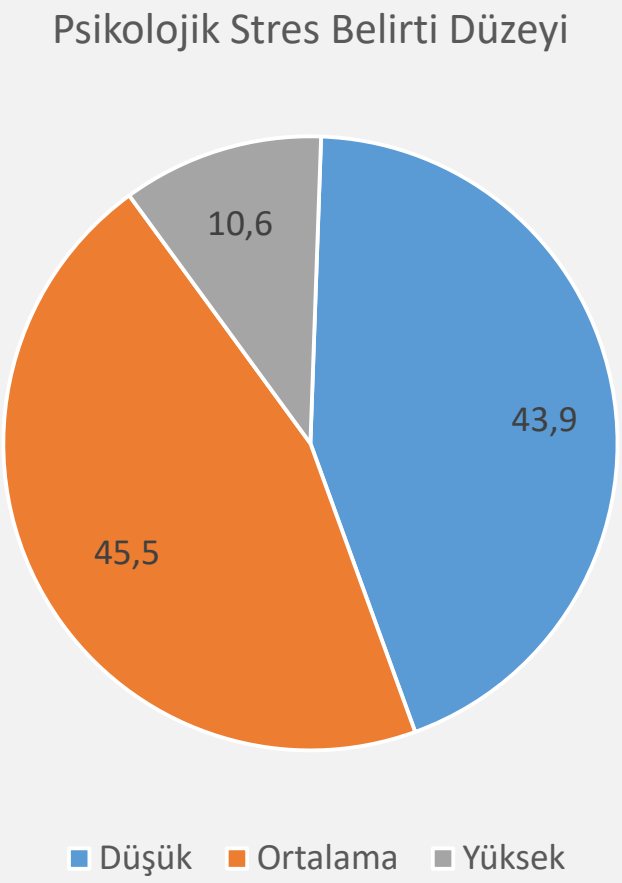

Katılımcılar arasında yüksek düzeyde fiziksel ve psikolojik stres belirtileri bildirenlerin oranı, ortalama ve düşük bildirenlere kıyasla daha az bulunmuştur.

Cinsiyete ve 6 Yaşından Küçük Çocuk Varlığına Göre Stres Belirti Düzeyleri (N=376)

Fiziksel ve psikolojik stres belirtilerinin cinsiyete ve 6 yaşından küçük çocuğu olup olmamasına göre farklılaştığı görülmüştür.

Hem 6 yaşından küçük çocuğu olan hem de olmayan kadın gruplarında erkeklerden daha fazla fiziksel ve psikolojik stres belirtisi görülmektedir. Ayrıca, 6 yaşından küçük çocuğu olan kadınlar, diğer gruplara göre fiziksel stres açısından daha dezavantajlı durumdadır. Bununla birlikte, 6 yaşından küçük çocuğun var olup olmaması her iki cinsiyette de psikolojik streste bir fark yaratmamaktadır.

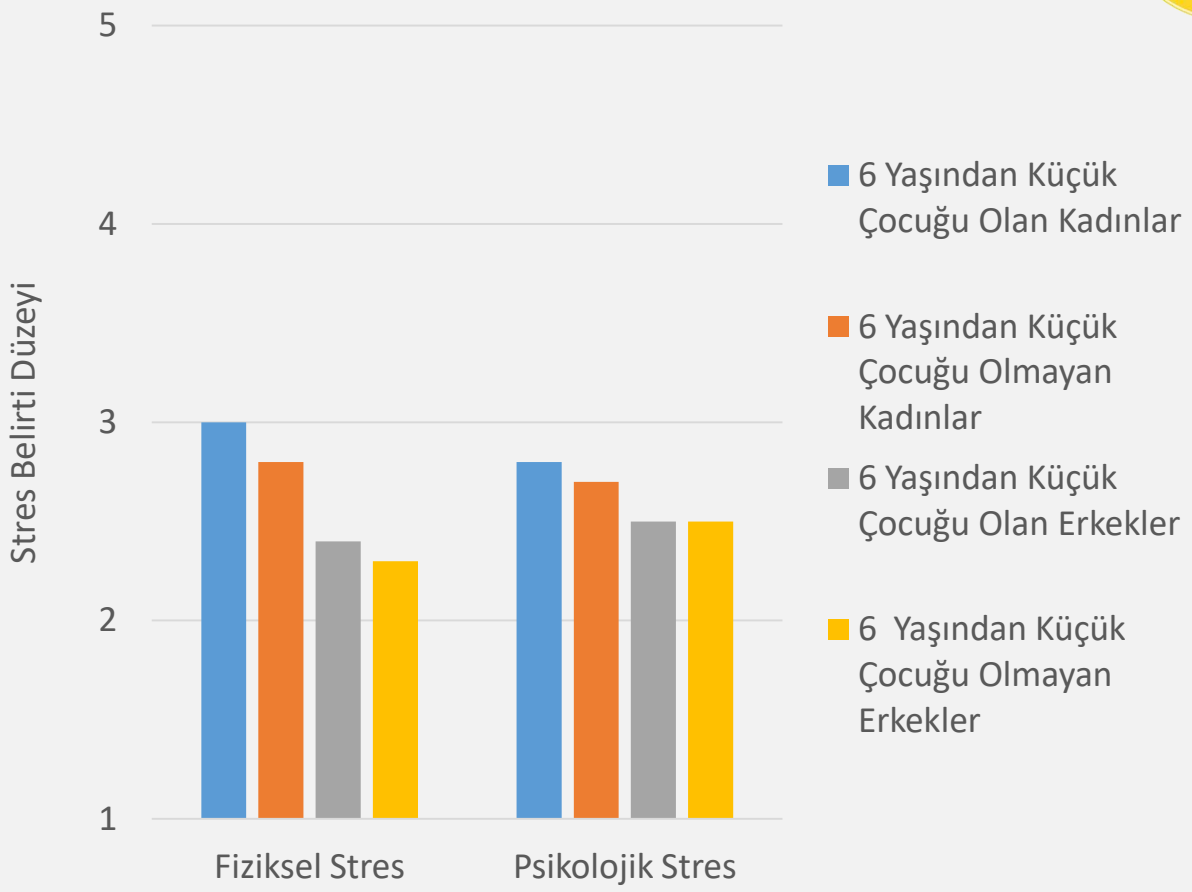

Cinsiyete ve 6 Yaşından Küçük Çocuk Varlığına Göre Stres Belirti Düzeyleri

Gelir Düzeyine Göre
Fiziksel ve Psikolojik Stres Belirti Düzeyleri (N=376)

Bireylerin gelir düzeyine bağlı olarak COVID-19 sürecinde gösterdikleri fiziksel ve psikolojik stres belirtileri de değişkenlik göstermektedir. Fiziksel stres belirtileri açısından hem düşük hem de orta altı gelirliler, diğerlerine kıyasla daha dezavantajlıyken, psikolojik stres belirtileri açısından düşük gelirliler daha dezavantajlı görünmektedir.

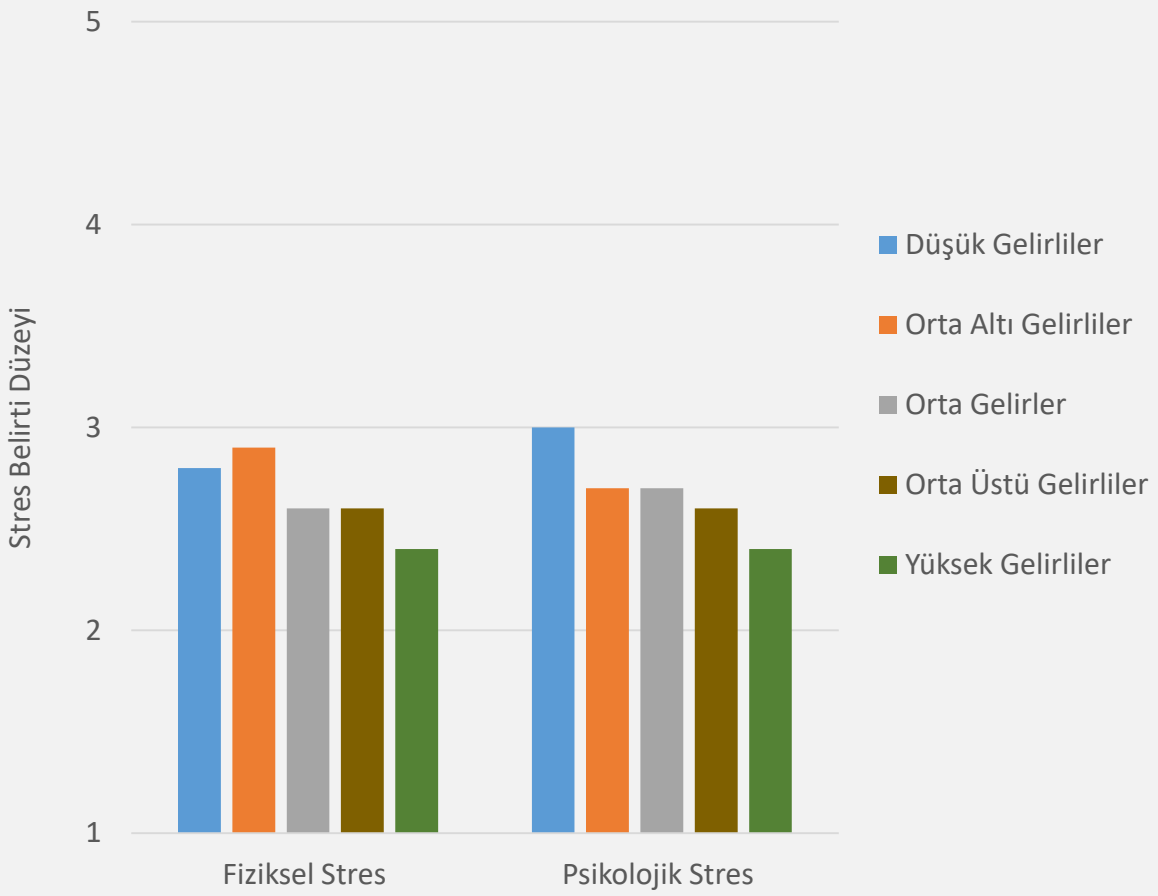

Gelir Düzeyine Göre Fiziksel ve Psikolojik Stres Belirti Düzeyleri

Otonomi Düzeyine Göre
Fiziksel ve Psikolojik Stres Belirti Düzeyleri (N=376)

Düşük ve orta düzeyde otonomiye (zamanını kontrol edebilme) sahip olanların, diğer gruplara kıyasla hem fiziksel hem de psikolojik açıdan daha fazla stres belirtisi gösterdiği görülmektedir.

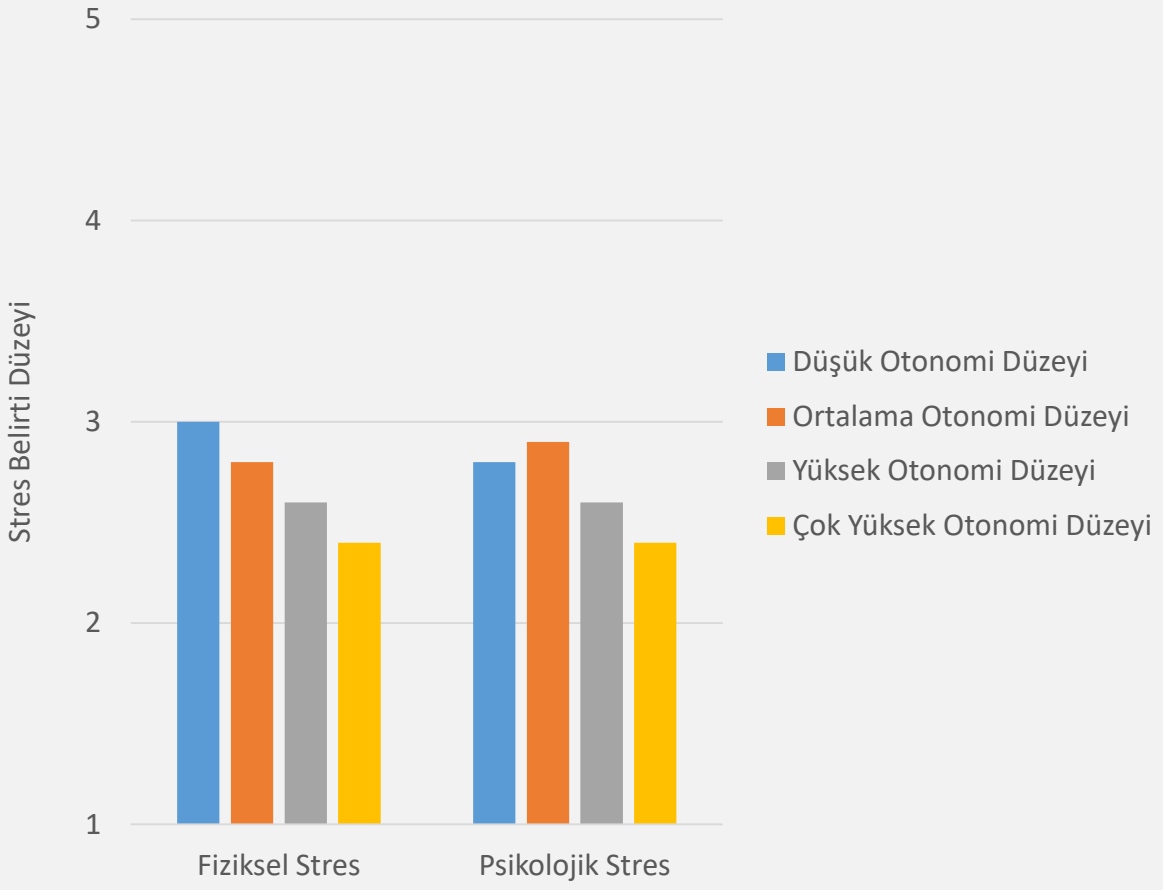

Otonomi Düzeyine Göre Fiziksel ve Psikolojik Stres Belirti Düzeyleri

Özet

Yapılan ön incelemelerin sonuçları özetle şöyledir:

COVID-19 pandemi döneminde evden çalışan katılımcıların büyük çoğunluğu;

- ❑ Yüksek düzeyde örgütsel destek ve iş güvencesi algılamakta
- ❑ Orta ve altı düzeyde teknostresör algılamakta
- ❑ Orta ve altı düzeyde fiziksel ve psikolojik stres belirtisi göstermekte
- ❑ Pandemi sonrası haftanın birkaç günü evde, birkaç günü ofiste çalışabilecekleri bir çalışma düzeni tercih etmektedir.

Ancak COVID-19 sürecindeki bu algı ve reaksiyonlar çeşitli bireysel, ailevi ve işle ilgili farklılıklardan etkilenmektedir.

- Kadınlar, erkeklere kıyasla; kendi kariyerlerini daha az öncelikli algılamakta, ev işlerini daha fazla üstlenmekte ve daha fazla fiziksel ve psikolojik stres belirtisi göstermektedir. Bununla birlikte, pandemi sonrası olabildiğince sık evden çalışmayı daha çok tercih etmektedir.
- Çocuğu olanlar, olmayanlara kıyasla; ev işlerine daha fazla süre ayırırken, kendileri için daha az koruyucu davranış sergileyebilmektedir. Ayrıca evliler arasında çocuğu olanlar olmayanlar kıyasla, pandemi sonrası iş yerinden çalışmaya geri dönmeyi daha fazla tercih etmektedir.
- Evde yaşayan kişi sayısı 4 ve üzeri olanlar, haftada 1 ve 3 gün arasında evden çalışanlar ve çalışma yaşamında en az 17 yıl geçmişi olanlar pandemi sonrası iş yerinden çalışmaya geri dönmeyi, olabildiğince sık evden çalışmaya kıyasla daha fazla tercih etmektedir.
- Devlet kurumundakiler, özel sektöre kıyasla daha fazla iş güvencesi algılarken; özel sektördekiler ise daha fazla örgütsel destek algılamaktadır.
- Hem iş güvencesi hem de örgütsel destek açısından ‘finans ve sigorta’ sektöründeki katılımcılar nispeten daha olumlu algılara sahipken; ‘lojistik, ulaşım ve depolama’ ve ‘ilaç’ sektöründekilerin algıları ise nispeten daha olumsuzdur.

Araştırma Ekibi

Doç. Dr. Mahmut Bayazıt
Sabancı Üniversitesi
Yönetim Bilimleri Fakültesi

Doç. Dr. İlknur Özalp Türetgen
İstanbul Üniversitesi
Psikoloji Bölümü

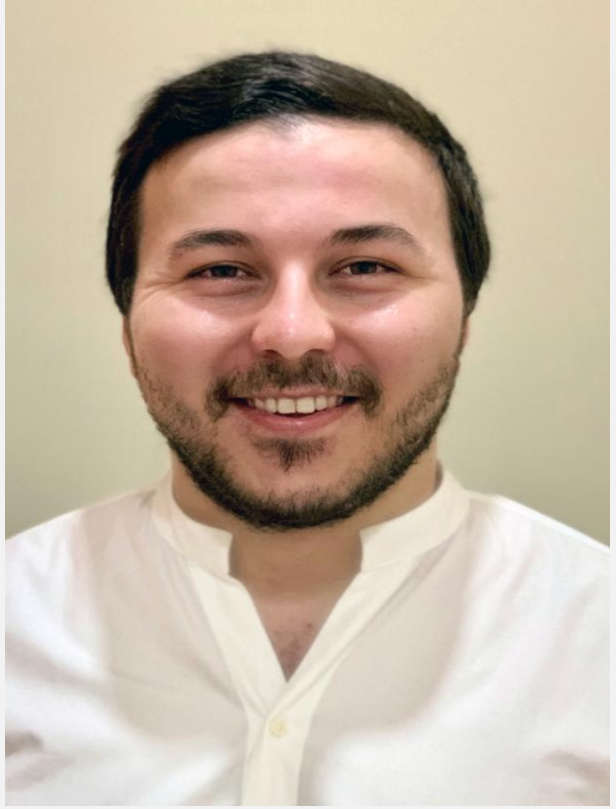

Arş. Gör. Ferhat Ayyıldız
İstanbul Üniversitesi
Psikoloji Bölümü

İletişim

Araştırma ile ilgili daha fazla bilgi almak için bizimle iletişime geçebilirsiniz.

ADRES
Sabancı Üniversitesi
Yönetim Bilimleri Fakültesi
Üniversite Cad. Orta Mahalle
Tuzla 34956 İstanbul

TELEFON
0 (216) 483 96 69

E-POSTA ADRESİ
mahmut.bayazit@sabanciuniv.edu